Tereza Srebrnič

V OBJEMU SONČNE AFRIKE

Ta knjiga je potopis, ki jo je napisala zamejska Slovenka, Tereza Srebrnič.

Po poklicu je bila učiteljica, kar 4 leta svojega življenja pa je posvetila misijonarstvu.. Odraščala je v veliki družini, zato je poznala skromnost. S krutimi zgodbami iz Afrike jo je seznanila mama, za misijonarstvo pa jo je navdušil zdaj že pokojni koroški duhovnik Vinko Zaletel. Po maturi na goriškem slovenskem učiteljišču se je vpisala na medicinsko fakulteto, ki jo je kaj kmalu opustila. Zaposlila se je kot katehetinja na več osnovnih šolah. Zaradi svojega poklica je večkrat zahajala na goriški škofijski misijonski urad, kjer je v stik prišla z misijonsko organizacijo CVCS. Obiskovala je tečaje za prostovoljce in tako decembra, leta 1988 z italijanskim zunanjim ministrstvom podpisala pogodbo. Za en mesec je odšla v Pariz na izpopolnjevanje znanja francoskega jezika. V državo Mali je odpotovala leta 1989, kjer je delovala 2 leti. Po vrnitvi domov se ji je kmalu stožilo po Afriki, saj je že leta 1993 kot prostovoljka odpotovala v Zambijo. Tudi tu je ostala dve leti. Po vrnitvi domov si je obljubila, da bo Afriko še kdaj obiskala.

V potopisu Tereza ves čas opisuje problematiko Črne celine. Pripoveduje nam tudi zgodbe nekaterih ljudi, ki jih je poznala, ter zanimive prigode, ki so se ji pripetile med vožnjami ljudi v bolnišnico.

Vsa zgodba se odvija med leti 1988 in 1995 v Sanzani v zahodno Afriški državi Mali in v mestu Kitwe v Zambiji.

Glavna oseba je ona sama, veliko pa pripoveduje tudi o njenih sodelavkah in sodelavcih Franci, Mariigraziji, Aniti, Rosarii, Donatellu, Valterju, Paoli in drugih.

Dogajanje je zelo pestro in mnogokatera zgodba me je res pretresla, kot naprimer tale o deklici iz Sanzane. Deklica se je iz delavnic, ki jih je organizirala tudi Tereza odhajala domov. Bila je bosa, kot je tam večino ljudi. Nenadoma jo je pičila strupena kača. Ker se je prestrašila je tekla domov. Zaradi teka je kri hitreje krožila po telesu in stanje se je slabšalo. Nobeden ni vedel katera kača jo je pičila, zato so preizkušali različne metode zdravljena. Na vratih sobe, kjer je počivala so jo vedno bodrile njene sošolke in prijateljice. Po več preizkušenih metodah zdravljenja so ugotovili, da ji pri tem pomaga infuzija. Na žalost so starši deklico hoteli odpeljati k čarovniku, ker so menili, da so sovražniki nastavili kačo in ji hočejo slabo. Kljub prepričevanju naj jo pustijo v bolnišnici starši niso popustili. Odpeljali so jo k čarovniku, naslednji dan pa je umrla.

Pisateljica nam je hotela skozi literaturo prikazati revščino Afrike, ter njen pogled na svet. Z njo se strinjam, ko pravi, da imamo večina Evropejcev vsega preveč in ne vemo kaj bi.

Knjiga se mi zdi dobra, in bi jo priporočila vsakemu, saj so me nekatere zgodbe pretresle.